

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 3.

W NIEDZIELĘ DNIA 8. STYCZNIA 1797.

P A T E N T.

MY FRANCISZEK Wtóry, z Bożej Łaski obrany Cezarz Rzymski, po wszystkie czasy Pomnożyciel Rzeszy, Król Niemiecki, Węgierski, Czeski, Gallicyi i Lo-domeryi &c. Arcy-Xiąże Austryi, Xiąże Burgundy i Lotharingii, Wielki Xiąże To-skański &c. &c.

Regestra rodzących się, ślubow, i pogrzebow są tak względem publicznych rządow, iako i pojedynczych familii wielkiej wagi. Publiczne rządy nabywają ziąd względem pomnożenia, lub pomniejszenia małżeństw, względem przybywania, lub ubywania rodzących się, względem więcey, lub mniej zmarłych, pożyteczney wiadomości. Poiedynczym familiom służą w różnych okolicznościach za dowodoe dokumenta, i częstokroć bywają za fundament brane do sądowych decyzyi, na których stan obywatela, i wszystkich familii polega. Z tych przyczyn przez troskliwość o dobro naszych poddanych za obowiązek sobie bierzemy, względem takowych regestrow, których sposób prowadzenia dotąd szczególnie tylko od upodobania zależał, i na zaświadczeniu iednego człowieka polegał, taki porządek przepisać, któren dla państwa safe-go uży tecznieyszemi ie czyniąc, z powszechną iednostaynością razem nieuchybność przyzwoita prawom wraz łączy.

Każden Proboszcz więc powinien otdad w swoiey parafii trzy odmienne prowadzić regestra, toiest: książkę ślubow, książkę do zapisywania rodzących się, i książkę umarłych. Proboszczowie zaś ci, do których parafii, więcey wsi wcielonych się zuaydują, nadmionione troiakie regestra, czyli metryki, dla zapobieżenia wszelkim omytkom, dla każdego miejsca osobne trzymać mają. Książka ślubow powinna podług formularza Nro. 1 przytączonego następujące mieć rubryki: rok, miesiąc, i dzień ślubu, Numer domu, imie i przewisko oblubieńca, Religia i wiek onegoż, czyli młodzian, lub wdowiec; imie i przewisko oblubienicy, iey Religia, wiek, czyli panna, lub wdowa. Imie i przewisko świadkow, i stan ich.

Rubryki oblubieńca i oblubienicy od tego, co ślub daie, zapisywane bydz mają, świadkowie zaś, jeżeli pisać umiecia, sami się własną ręką podpisywać powinni. Jeżeli zaś pisać nie umiecia, natenczas Bakałarz, lub kto inny za nich imiona i przewisko ich podpisze; iednakże zapis na miejscu ich uczyniony, krzyżem, lub innym

znakiem ręką własną położonym, tym sposobem, iako przy testamentach, i innych ugodach jest zwyczaj, potwierdzić mają. Kiedy zaś ślub nie w parafialnym kościele się daie, na tenczas świadkowie zamiarem takowego podpisu nieochybnie do parafii udać się powinni.

Na końcu każdej karty ślubnego rejestru Proboszcz swoje imię własną ręką podpisze. Jeżeli zaś ślub nie od samego Proboszcza dawany był, natenczas za każdym razem imię od tego księdza z osobna podpisane być powinno, który ślub dawał. Ordynaryjny Kooperator podpisze tylko z tym dokładem Kooperator. Jeżeli zaś iaki cudzy Xiądz na miejscu Proboszcza ślub daie, natenczas do jego podpisu dodać się należy: iż Proboszcza na to ma pozwolenie. Gdyby Proboszcz dla zapisania administrującego Sakramentu, tudzież dla zanotowania miejsca pogrzebu w rejestrze zmarłych tę ostatnią annotacyą przydać chciał, to mu żadney nowej właściwey nato rubryki dodawać niewolno, lecz tylko przy rubryce miejsca ile możności zapisanie to Sakrament administrującego, tudzież zanotowanie miejsca pogrzebu wyrazić ma, na końcu zaś, ponieważ te zapisywania co do uwag politycznych żadnego związku nie mają, zaczym te w Tabeliach każdego roku przysyłać się mających dodawane być niepowinny.

Ażeby tak liczbę rodzących się w powszechności, iakoteż liczbę dzieci obojey płci, tudzież iazeli z małżeńskiego łoża, lub nie, spółdzone są, wiedzieć można, w rejestrze rodzących się podług formularza Nro. 2 następujące rubryki zrobione być powinny. Rok, miesiąc, i dzień urodzenia, Numer domu, imię ochrzczonego, jego płeć, czyli z ślubnych rodziców, lub nie; imię i przezwisko rodziców, ich Religia: Imię, przezwisko, i stan chrzesnych rodziców, czyli kumow. Jeżeli dziecko nie jest z małżeńskiego łoża spółdzone, imię oycy do ksiąg Chrztu zapisywać nie trzeba. Ponieważ takie szczególnie z wyznania matki, z wieści niepewnych, lub domniemywania się Pasterza pochodzące zapisywania zawsze jest bardzo wątpliwe, niemającego oycy w oczach świata zawstydza, i w samey istocie ani z matką, ani z dziećciem żadnego prawnego niema związku. Azatym tylko na owczas takiemu nie z małżeństwa spółdzonemu dziećciu imię oycy przydać się należy, jeżeli tenże sam się do tego przyzna.

Oycowie Chrzesni powinni tak, iako i świadkowie ślubni albo własną ręką sami się zapisywać, lub jeżeli miejscu ich kto inny zapisze, cudzą ręką położeniem znaku potwierdzić, i ażeby koniecznie potrzebne te przy chrzcie zapisanie się świadkow, krórzcy zaraz po chrzcie odprawionym odchodzić zwykli, tym pewniey w księgach chrztu dopięte było, zaczym parochowie oskuteczenie takowego świadkow zapisania się nie po chrzcie w Plebanii dopiero, lecz natym samym miejscu gdzie się Chrzest odprawia, i wprawdzie przed chrztem ieszcze starać się powinni. (*Reszta potym*)

Z Paryża d. 15. Grudnia.

D. 9. t.m. było pierwsze zgromadzenie w domu ministra skarbowego Ramel deputowanych z pierwszych handlowych miast naszego kraiu. Minister wewnętrzny obywatel Benezeh, otworzył mową zgromadzenie, w której przytoczył, iż rząd dla ożywienia nazad handlu, przemysłu,

skarbu &c. i żeby w tym niepopetcił iakiey pomyłki, osądził za rzecz potrzebną zwołać deputowanych kupieckich. W takich więc naradzeniach, będą deputowani we wszystkim iak naylepiej od rządu za informowani, i minister skarbowy wnet im myśli swoje otworzy.

Minister skarbowy miał potym mowę w tej osnowie:

Obywatele!

Już dawno życzył sobie rząd tak interesującego zgromadzenia, iuż dawno życzył sobie wezwać waszego światła; ale nim to nastąpić mogło, musiała bydź w przed konstytucyą ugruntowaną, musiał bydź pokoy wewnątrz przywrocony, aby przez te dwa przedmioty założyć pewną podstawę prawdziwey wartości w rachunkach, spekulacyi w handlu i przemyśle. Te zdarzenia iuż są uskutecznione; musimy zatym starać się pożytki rewolucyi zasiać; bo, Obywatele, narod niepodniósł się dla tego przeciwko uzurpatorom w masie, aby się oddał zgrai niespokoynych głów bez żadnych początkow. Teraz musimy przezwyteżyć wszystkie trudności, których ieszcze handel i przemysł doznają. Nierozumieycie, Obywatele, iż rząd umyślił korzystać z waszey gorliwości, i nieużyć waszych usiłowań do których by was nakłonił, tylko na powiększenie publiczne, go skarbu. Los publicznego majątku, jest naysciślely z majątkiem partykularnych połączony: bogactwa skarbu są razem skutkiem i przyczyną publicznego dobra. Ustawy nasze handlowe potrzebują poprawy; terażnieysza epoka, która odmieni postać Europy, jest nader interesująca. Związki nasze z handlownemi narodami odnowiają się; iedna okoliczność przeszkadzała dotąd wszystkim negocyacyom i interesem; ta okoliczność bierze swój początek w położeniu naszego skarbu. Pierwsze nasze nieszczęście niepochodzi moze z niedostatku gotowych pieniędzy, ale z nieufności, która ich chowa. Ta nieufność jest przyczyną, iż prowizya od pieniędzy do tak wysokiej ceny doszła.

Naypierwsza myśl, która wszystkim dobrem obywatelom przychodzi, jest wielkie ztowarzyszenie (association) pieniędzy i sposobow, to jest bank; ale to bank zupełnie wolny w swem urządzeniu i administracyi, i wniczym ani od siły, ani od wpływu rządu niezawisły. Roztrząsniecie więc, czyli dla ożywienia naszego handlu, potrzebujemy banku, i czyli iednego tylko banku lub też więcey bankow po departamentach; iak wielkich summ potrzeba, aby mogły w nim bydź umieszczone, i iak wielki by ztąd mógł pożytek wyniknąć, gdyby w nim stojące dobra były umieszczone. Nie chcę się zagłębiać, czyli mamy obcy bank za wzor wziąć, i podobny do Francyi zaprowadzić, lub czyli taki mamy założyć, iakiego ieszcze nigdzie niemasz. Moie zdanie jest iż musimy obojga użyć, i z porównania wszystkich systematów, nowe systema ułożyć. Sposoby iakie dla bezpieczeństwa banku w naszych ręku mamy, przechodzą nawet potrzebę. Jak przedziwne jest położenie Francyi dla handlu! Otwarcie Szeldy zwraca do Antwerpii nazad północny handel; Bruxella odbiera i ulepsza w swych murach produkta niższego Renu, Mozy, Mozeli &c. &c. Cały świat oddaie Francuzom pierwszeństwie w sztuce wynalazków i upiękrzenia.

Pomniycie, Obywatele, iż teraz jest ów krytyczny peryod, w którym albo powstanie nasz przemysł i handel, albo upadnie. Jeżeli się ieszcze w naszych usiłowaniach ociągać będziemy, wygorują nasi przeciwnicy nad nas, a my ulegniemy wnet w opieszałości i lenistwie. Zwycięzcy pod Gemmappe, pod Flerus, zwycięzcy nad Renem, w Pireneach i Włoszech powrócą

po między nas, ale za swoją czynność nieznaydą pożywienia, i ci, którzy całą Europę zadziwili mężstwem swoim staną się oczywiście ciężarem. Przypomnijmy sobie owe dni, które pierwsze epoki rewolucyi oznaczyły; owe dni, wktórych się cały naród niby iak ieden człowiek podniósł, i wszystko burzył, co się tylko wolności i powszechnemu dobru sprzeciwiało. Z rzecząpospolitą używamy teraz owej wolności, która iest nayspierwszem dobrem człowieka, podpora rolnictwa, handlu i przemysłu; z nią mamy rząd, który będąc przymuszony prowadzić wojnę dla uzyskania pokoju, szuka w tym swej sławy, aby poprawił nieszczęścia, które iego zaprowadzenie poprzedziły. Od naszego tedy wyboru zależy, Obywatele, bydź nayspierwszym, lub naybidniejszym narodem. Nasz wybór nie iest wątpliwy; przygotujemy się, abyśmy tym byli w czasie pokoju, czymeśmy byli w czasie wojny!

Deputowani kupieccy, iak powszechnie mówią, są sami z siebie o konieczności i użytku banku bardzo przekonani; ale po skończonych owych mowach oświadczyli, iż póki wojna trwa bank we Francyi na nic się przyda. Lubo iest tak wielkie zaręczenie, iż ten bank będzie całkiem niepodległy od rządu; obawiać się iednak potrzeba, aby w przeciwnym losie wojny lub w rewolucyynych uchwałach, do którychby przystąpić musiano, żeby rząd prędzey czy późniey niezmaczał w nim rąk, pod pozorem iż mu dla woyska potrzeba pieniędzy.

Zdaie się iż rząd chce całkiem mandaty cofnąć z cyrkulacyi i w niedostatku cyrkulacyi gotowych pieniędzy hipoteczne billety zaprowadzić, przeciwko czemu wie-

le członków w radzie 500 bardzo się opie-rało. Nawet i deputowani kupieccy niebardzo ten projekt chwala, i wszyscy oświadczyli swoje życzenie za przystoynym pokojem, bez którego wszystkie projektu skarbowe za niedostateczne uznają.

Na drugiem zgromadzeniu, które wczoray deputowani kupieccy mieli, proponował im minister, czyby się nieznałało towarzystwo osób, któreby pod dobrimi warunkami podięło się zapłacić przodkiem za mające się na terminach wypłacić za dobra narodowe 80 mill. Wzywał także deputowanych, aby się zastanowili, iakim by sposobem zapobiedz drogocie pieniędzy można, i żeby mu otwarli swoje myśli, czyby niemożna nazad dłużników aresztu przywrocic &c. Miał im także proponować przywrocenie nazad dawney Indyjskiej kompanii. Deputowani kupieccy zgromadziłą się teraz codzien z rana. Deputowanemi z Antwerpji i Lowanii są obywatele Grebert i Gofsaux, z Bordeaux Beichade, z Bruxelli Gruyer, z Dunkierki L. de Baesque, z Nantes Millet oyciec, z Strazburga Józef Hoffmann.

Dyrektoryat posłał radzie 500 następujące poselstwo:

Obywatele Prawodawcy!

Wielorakie potrzeby rzeczypospolitey wymagają spiesznego zastanowienia waszego, tak względem przystosowania iak i użycia naszych źrzodeł. Wszystkie części służby publiczney znaydują się iak wam wiadomo, w cierpiącym stanie; zołd woyska iest zatrzymany; obrońcy oyczyzny są na okropny niedostatek wystawieni; mężstwo ich stygnie przez bolesne uczucie

niedostatku; pochodzące ztąd nieukontentowanie rodzi dezercyą; lazarety cierpią niedostatek zapasow potrzebnych drzewa i lekarstw; miłosierne fundacye znajdują się w takim samym niedostaku zwracają od siebie potrzebnych i chorych, których jedyną ucieczką były; wierzycciele krajowi i kommissanci, którzy się co dzień przykładają do dostawienia potrzeb dla wojska, z trudnością ledwie po trosze odbierają z owych summ, które im się należą; to złe ich położenie odstrasza innych, którzyby te same przysługi z większą rzetelnością i taniej czynić mogli; publiczne drogi są niepewne i komunikacya przecięta; publiczni officyaliści niebiorą żadney zapłaty. Od jednego do drugiego końca rzeczypolitey, widać sędziow i administratorow w tey okropney alternacie, albo pędzą życie z swemi familiami w bidzie, albo się kałą dając się intrygantom przekupuwać; we wszystkich stronach są złemyśli w poruszeniu; w wielu miejscach organizuie się systema mordu, a policya niemając pieniędzy jest pozbawiona sił środków do zapobieżenia takiemu nierządowi. Obywatele Reprezentanci kiedy tylko zechcecie, ten smutny obraz wnet zniknie i wszystkie części publiczney administracyi odżyją. Podane już wam są mądre zasady względem zaprowadzenia kontrybucyy, i ustanowienia potrzebnych sposobow dla zastąpienia zwyczajnych i nadzwyczajnych wydatkow, których utwierdzenie rzeczypolitey i dobro ludu wymagają. Lecz nim wy dacie w tey mierze potrzebne ustawy, potrzeba, abyście tym czasową pomoc wyznaczyli, dla wyrwania wszystkich części administracyi z stanu ogołocenia, w którym się znajdują. Ten sposob jest w użyciu owych summ które się jeszcze za czwar-

tą część przedanych narodowych dobr należą. Prawda iż to nie jest nader wielkie źródło, ale potrzeba się starać rozszerzyć go w skutkach swoich. Te osoby które jeszcze niezapłaciły całkiem zakupionych dobr, muszą na termin każdej zapłaty wystawić na siebie obligacye (hipotyczne bilety) do zapłacania z wyrachowaną od tego kapitału prowizyą w gotowych pieniądzech. Te obligacye będą miały zakupione dobra za hipotekę, i kiedy termin zapłaty przeminie, może właściciel tey obligacyi służące za hipotekę dobra sprzedać &c. Te obligacye niemają nic wspólnego z papierowemi pieniądzy, i niemając przymuszonego biegu, będą naylepszym handlowem papierem, i ten podwoyny pożytek przyniesą iż dopomogą rządowi i zastąpią miejsce gotowych pieniędzy.

Wnidziecie zapewne sami w to, Obywatele Reprezentanci, iak wiele na tym zależy, aby iak nayspieszniey pomnożyć źródła publicznego skarbu, chcąc nadać wolney Francyi szanowną postać, na iaką sobie zasługuie. Przez pomnożenie źródeł skarbu, którem iak wiadomo ustawy dysponują, unikniemy niebezpieczeństwa wpadnienia nazad w stan desorganizacyi i anarchii, które nas tak długo dręczyły; przezeń, zostanie nadzieia nieprzyaciela oszukana, który uśmiechając się oddala pokóy, rozumiejąc w każdym momencie, żeśmy już do ostatniego stopnia natężenia doszli; przezeń będą przygotowane sposoby do przymuszenia nieprzyaciela, aby przyjął pokóy, który mu ofiarujemy i którego sama ludzkość wymaga; przezeń będą jeszcze zasady rzeczypolitey utwierdzone i zapewniemy iey szczęśliwy i chwalebny byt.

To poselstwo zatrudniło na kilku sekretnych selsyach radę 500. Dyrektoryat wystawiał jeszcze ogromne summy, których będzie potrzebował, jeżeli rozpoczęte negocyacye bezskuteczne zostaną i raźnił ustanowienie banku. Tym punktem niezatrudnia się sekretny wydział, ponieważ bank będzie wcale niepodległy od rządu. Ale zato propozycja dyrektoryatu, zaminienia pozostały chęj jeszcze summy do wypłacenia za dobra narodowe, na hipoteczne billety, zatrudniła wydział; ale już u mocowano do tego dyrektoryat. Potym zatrudnił się wydział obmyśleniem kosztów na przyszłą kampanią, jeżeliby negocyacye na nieczem zesły. Niektóre członki odmałowały jeszcze smutniejszy stan naszego skarbu; inne utrzymywały przeciwnie, i że dyrektoryat wszystko powiększył i podatki są regularnie opłacane. Sama opłata od stempla i rejestrów przynosi na miesiąc 8 millionów, a nierachowano ją tylko 3 miliony.

Nową opłatę od poczty dekretowano znowu. Podług niej zapłacą na poczcie od każdego arkusza dziennikow po 15 deniers, a inne broszury drugi raz tyle. — Kommissya z 5 członków ma podać sposoby iakby ułatwić wymazywanie z emigrantów listy, a inna kommissya iak ułatwić sprzedaż dóbr narodowych.

Wszyscy officyerowie, którzy od niejakiego czasu od Włoskiej armii powrócili, muszą tam natychmiast nazad poysć.

Pastoret proponował w radzie 500, aby potomkowie protestanckich familiy, które za Ludwika XIV. musiały z Francyi umykać, gdy do Francyi nazad powrócą i rok tam przemieszkaiają, otrzymały prawo obywatelstwa Francuzkiego. Projekt ten odłożono do dalszego czasu.

Hipoteczne billety, mają się iak słychać, i na stojące dobra partykularnych ludzi rozciągnąć, to jest na podatki mają posiadacze ich na kilka lat przodkiem hipoteczne billety wystawić, które potym rząd bankowi przeda; te billety tym będą pewniejszye, gdy będą miały w dobrach stojących bezpieczną hipotekę.

Uzbroione w Tulonie wojenne okręty są następujące: *le Formidable* o 80 armatach. *J. J. Rousseau*, *le Gemmepe*, *les Tyrannicide* i *le Montblanc*, wszystkie o 74 armatach, potym 2 fregat o 40 armatach i o 30. Te okręty będą od wice admirała Villaneuve kommanderowane, i są iak słychać na Archypellag przeznaczone, a przynajmniej fregata *Dianna* idzie do Konstantynopola. Dnia 30 listopada jeszcze te okręty nie były z Tulonu wyszły.

Kilka tutejszych dzienników zapewniają, iż dyrektoryat wydał rezolucyą, przez którą zawiesza dopoty wszystkie związki z stanami Ameryki, aż te stany uczynią zadosyć pretensyom rzeczypospolitey, które do nich ma. Przydają do tego, iż nie tylko P. Monroe, ale i nowy Amerykański poseł P. Pinckney w net zład nazad odjedzie.

Minister marynarki wyjechał zład przedwczorem i iak tu utrzymują do Brest. Niektóre pisma rozpuściły wieść, iakoby na flocie w Brest wszczęło się nieposłuszeństwo, gdy odebrała rozkaz wyyscia na morze; ale ta wieść dotąd się niepotwierdziła.

Dla członków dyrektoryatu przyszły z Lyonu nowe stroie, czyli ubiory stanu, które w przepychu mają wszystko przechodzić, co tylko dotąd w fabrykach Liouńskich zrobione było.

Gdy wewnętrzny minister Benezech, ma szwagra, a minister marynarki Truguet brata, którzy emigrowali, i obydwaj musieliby podług ustawy z brimer swoje urzędy po składać; domyślając się, iż dyrektoryat będzie upraszał ciała prawodawczego o wyjątek dla nich.

Na wyższym Renie, zda się, iż obydwaj woyska nim poydą na zimowe leże, oczekują iaki obrot negocyacye pokoju wezmą. Arcy Xzę Karól niechciał ieszcze przyjąć żadnego zawieszenia broni, ponieważ jenerał Moreau nalegał o to, aby obydwaj woyska zostały się w tych samych stanowiskach i fortcach, w których teraz stoją. Umowę, która już względem rozejścia się na zimowe leże na niższym renie zaszła, miał dyrektoryat iak słychać potwierdzić.

W dzisiejszym Redaktörze jest doniesienie o śmierci Imperatorowej w tym sposobie umieszczone: "Dyrektoryat odebrał przez nadzwyczajnego kurjera urzędowe doniesienie o śmierci Katarzyny II Imperatorowej wszech Rosyji, która d. 6 listopada (Ruskiego) w Petersburgu nastąpiła."

Tu rozumiają iż ta zmiana rządu w Petersburgu, przyspieszy powszechny pokoy. — Mowią iż w negocyacyach z Anglią z naszej strony bardzo nalegają, aby Anglia ustąpiła dla Hiszpanii Gibraltar.

Z Rzymu d. 5. Grudnia:

Wiadomość o zawartym pokoju między dworem Neapolitańskim i rzeszpospolitą Francuzką, uczyniła tu wielkie wrażenie ponieważ wszystkie nadzieie które w aliansie z Neapolem pokładano na raz zniknęły. Teraz wszystko inny obrot bierze. W tym krytycznym położeniu, iesteśmy ie-

dnak przekonani, iż Francya trwa ieszcze zawsze w swej skłonności zawarcia z Papieżem pokoju, i niebędzie chciała w państwach Papieżkich dalszych zdobyczy czynić. Odpowiedź Króla Hiszpańskiego na list głowy kościoła, w którym go o usilne pośrednictwo między nim i rzeszpospolitą Francuzką uprasza, nakłoni zapewne Papieża do przystąpienia spieszno do pokoju. Ta odpowiedź jest tey treści: "Król Jmć Katolicki jest zawsze do oycy S. iako do głowy Kościoła przywiązany, i w tym charakterze może na iego podległości i uszanowaniu polegać. Ale co się tyczy światowych i politycznych interesów, jest Król Jmć Katolicki, aż nadto interesami swego kraju obarczony, nie żeby się ieszcze miał interesami dworu Rzymskiego zatrudniać; dla tego radzi mu z dobrego serca swego aby się nayroztropniejszey i naypewniejszey drogi uchwycił."

Przeszłey niedzieli była zwyczajna rada stanu. Mowią iż się na niey względem podanych przez P. Bottoni temu dworowi nowych propozycyji pokoju naradzono; drudzy utrzymują iż na niey czytano depesze od kardynała Albaniego z Wiednia.

Król Neapolitański domagał się u Papieża wiele dezertorów, którzy tu do woyska zawerbowani zostali; 25 zostało zaraz pod konwoiem iazdy na granicy oddanych, z tym iednak warunkiem, aby za swoje przestępstwo nie byli karanemi.

Słyhać iż jenerał Colli, który będzie armią Papieżką kommanderował, ma wnet na czele woyska stanąć. Ochotnicy konni nie są ieszcze do żadnego porządku przyprowadzeni, dla tego marsz ich do Romanii odłożono aż do środka tego miesiąca.

Z Genui d. 5. Grudnia.

W tych dniach przybyła tu żona Buonapartego i stanęła w domu Francuzkiego posła. Naszemu Doży oddała wizytę, i od 4 dam była na audyencyą zaprowadzona, która bardzo krótko trwała. Dnia 1 dała dla wszystkich zagranicznych ministrów i znaiomych osób wielki obiad. Dnia 2 pojechała nazad do Medyolanu, gdzie ją Francuzki minister doprowadził.

Przeszłego tygodnia przeszło przez nasze przedmieście S. Pietra d'Arena 3000. nowego Francuzkiego woyska; więcey nadejdzie wkrótce, iako też 1000 siodeł, wiele armat, bomb i haubic, to wszystko dla zmocnienia Włoskiej armii z Francyi. Z Piemontu piszą, iż tamtendy ustawicznie woyska do zmocnienia tej armii przechodzą.

Z Medyolanu d. 13. Grudnia.

Buonaparte jest tu ieszcze. Codzień przychodzą nowe pociągi dla armii, i znaczny ciąg artylleryi do Mantui. Z Liworna dowiadujemy się, iż 100 Francuzów, których 600 Anglików w cyradelli Pescaia obległo, w tym momencie kiedy im się kazano w niewolę poddać, uderzyli z bagnietem w rękę na Anglików, 50 ich na placu położyli i d. 25 listopada do Liworna się wyrznęli.

Jeneralna administracya wydała surowy rozkaz przeciwko dezterterom i tym, ktorzy im do ucieczki dopomogą. Taż przyrzekła w odezwie do woyska swoim legionom i ich krewnym, iezeli pierwsi przestują iedną kampanią przeciwko nieprzyjacielowi, lub lat 3 wiernie oyczyźnie, rozmaite pożytki i przywileje.

Z Włoch d. 20. Grudnia.

Rzeczpospolita Wenecka, uznawszy zapotrzebne pomożć w terażniejszym

położeniu swoje siły iak na lądzie, tak na morzu, ustanowiła z tej przyczyny rozmaite podatki. Szczególniey podniesiono podatek na gondoly: od każdego gondolu o 2 wiosłach zapłacą teraz rocznie 5 czer: zło, od gondolu o 4 wiosłach 50 czer: zło: Upoważniono także pierwszą rządową osobę pod nazwiskiem *Savio*, do wezwania do siebie naybogatsze osoby i kupców i do nakłonienia ich do pożyczki dla rzeczpospolitey na 4 procenta, i słyhać iż iuż znaczne summy podpisano.

Z Medyolanu donoszą pod d. 18 iż jenerał Buonaparte przyszedłszy zupełnie do zdrowia, wyjechał ztamąd bardzo spieszo; ale niewiedzą gdzie i dla czego.

Z Hagi d. 20. Grudnia.

Kommissyja skarbowa uczyniła zgromadzeniu mocne reprezentacye względem niezapłaconey ieszcze reszty we wszystkich prowincyach do nałożoney przeszłego roku 60 mill: przymuszoney pożyczki; ta reszta wznosi 21 millionów. Wyznaczono kommissyją aby weszła w przyczyny dla czego ta pożyczka nie jest dotąd zupełnie wypłacona, i iezeli na wyznaczonych terminach nie będzie zapłacona, tedy pod exekucyą będzie wybierana.

Jenerał Beurnoville będzie stał w Bonn na zimowey kwatrze.

Z Nowogoyorku donoszą, iż boiaźń zamieszek w kraiu z przyczyny elekcyi następcy Washingtona zupełnie zniknęła, i wszystko tam jest spokojnie.

Z Bazylei d. 17. Grudnia.

Od ostatniego bombardowania straszego, nic ważnego między obiema stronami na granicach naszych niezaszło. Austriacka iazda rozchodzi się z obozu powoli do pobliskich mieysc na kwatery.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W NIEDZIELE DNIA 8. STYCZNIA 1797.

Z Krakowa d. 8. Stycznia.

J. C. M. jenerał hrabia Lichtenstein, przybył tu d. 4 t. m. a 5 pojechał w dalszą swą podróż do Petersburga, z powinszowaniem od dworu Cefarskiego wstąpienia na tron nowemu Imperatorowi.

Z Berlina d. 31 Grudnia.

Z największym zasmuceniem Królewskiego domu, umarł d. 28 t. m. około godziny 12 w nocy Fryderyk Ludwik Karól Xzę Pruski, drugi syn Królewski, koadiutor orderu Johannitow w Sonnenburg, jenerał jazdy &c. na zgniłą gorączkę. Rodził się d. 5 listopada 1773 i nieżył tylko 23 lat miesiąc 1 i 23 dni. Wczoray zawdziął dwor na 3 miesiące po nim żałobę.

Z Parmy d. 8. Grudnia.

Mantua jest iuz tak ściśniona, iż nikt ani tam wnieść, ani ztamtąd wysść niemoże. Tu znajduje się wiele Mantuańczykow, ktorzy od dawnego czasu niemają żadnych wiadomości od swoich familij, i obawiają się, żeby ta forteca niedostała się wnet w ręce republikanow. Od naszych stron ciągnie wiele Bonońskich, Modeńskich, i Ferrary woysk ku Mantui; wczoray prze-

szło tędy korpus sapperów i miuerów, ze wszystkimi swemi narzędziami.

Z Paryża d. 19. Grudnia.

Wnet będziemy w stanie dać wiadomość o przeznaczeniu wielkich przygotowań w Brest, Rochefort &c. Minister Truguet wyjechał z rozkazu dyrektoryatu spieszno do Brest dla przyspieszenia wysścia tamteyszey flotty. Wczasie niebytności jego, zastąpi minister wewnętrzny jego wydział. Ta flotta składa się z 16 liniowych okrętow, 11 fregat i wielkiej liczby małych statkow; ma 12,000 woyska lądowego na okrętach, oprócz tego liczną artylleryą i wszystko co tylko do uzbroienia 50,000 ludzi jest potrzebnego. Pomiędzy lądowemi woyskami znajduje się od 5 do 600 ludzi korpus które jenerał Hoche uformował z aresztantow galerowych. Dla jazdy wzięto tylko na okręty siodła, uzdy, dery &c. konie znajdują na miejscu swego przeznaczenia. Z tą flotą złączy się także eskadra admirata Richery, która iak słychać wyszła iuz z Rochefort.

Z Włoc^{ka} d. 12. Grudnia.

Jenerał Buonaparte, który się ieszcze

zawsze w Medyolanie znayduie, wezwał wszystkich szlachty i Xży aby się nieodwłocznie do Medyolanu stawili. Wszystkim którzy z Lombardy po uchodzili, pozwolono za opłaceniem pewney taxy nazad powrócić: ci, których intrata 30,000 liw. przenosi, zapłacą połowę. Reszta z nałożonych 20 mill. na Medyolańczyków, $3\frac{1}{2}$ mill. mają bydź w krotkich trzech terminach zapłacone. — Angielski admirał Jarvis zagroził rzeczypospolitey Genueńskiej swoją wizytą, jeżeli nieotrzyma za ucy-nioną banderze Angielskiej zniwagę satysfakcyi Senat nieadał mu na to żadney od-powiedzi.

Z Offenburga d. 15. Grudnia.

Wczoray przybyło tu 2 Francuzkich jenerałów z 2 trębaczami i mieli długą rozmowę z Arcy Xciem Karolem. Mowią iż proponowali kapitulacyą, ale ta niebyła przyiętą. Wieczor słyhać było znouwu straszłą kanonadę. Przed kilką dniami przybył tu Xżę Kondeusz i obeyrzał szafice przed Kel. Indzenier, którego z sobą przyprowadził miał odrysować ostatnią rzę zdobyty szaniec; ale ledwie co wszedł do niego, gdy go nieprzyziacielska kula na miejscu rozciągnęła. — Landgraf Helsen-Darmstadt znayduie stę ieszcze z swem drugim synem w główney kwaterze, od czasu iak pułkownik indzynierow Dietrichstein, którego miał do Paryża iak słyhać było wystać, nazad do Wiednia poiechął.

Z Konstantynopolu d. 10. Listopada.

Oto iest wypis ztrzeciego Nru Francuzkiew gazety Konstantynopolskiew, d. 7 Briumer roku 5 (28 Października 1796.)

Jschaprañe Zade Yañya Bey, wysłany w charakterze mikhmandat do powi-

tania na granicy jenerała Aubert - Dubayet, został na rekomendacyą tego ambasado-ra rzeczypospolitey Francuzkiew wyniesio-ny nastopień kapitana bafzy, a iego in-traty woyskowe są przeniesione na iego syna.

Na żywe nalegania tegoż ambasado-ra, naywyższa Porta zaleciła P. Chalgrin, emigrantowi Francuzkiemu, który w tety stolicy od początku rewolucyi rezyduie, a-by zdiął swóy mundur, biała kokardę i inne znaki krolewskie.

Kościół i klasztor na przedmieściu Konstantynopolskim Galeta, znany pod imie-niem S. Benedykta, i który od panowania Solimana II chwalebney pamiatki, zawsze do Francyi należał, gdy się późniey przedmiotem kłotni stał, rozstrzygnął ią tymczasowo rząd Ottomański, oddawszy dozor klasztoru woiewodzie Galaty, a duchowność exiezuicie poddanemu Tureckiemu. Teraz zostały obydwie te własności, zupełnie pod dyspozycyą reprezentanta rzeczypospolitey Francuzkiew oddane, który iuż co się tyczy cywilney administracyi poczynił potrzebne rozrządzenia.

Obywatel Verninac, miał d. i t. m. u Wielkiego Wezyra z znaczną swiętą z osób swego narodu audyencyą na pożegnanie. Trzau basza (trzeci minister stanu) posłał mu swóy bat o 14 wiosłach do Tophana, dla przewiezienia go do Konstantynopolu, a sam czekał na niego przy marynarce do wprowadzenia go do Porty. To iest pierwszy raz iż przy pożegnaniu użyto tych honorow, które tylko dla przyymowania posłow są we zwyczaiu. Minister Francuzki stanawszy u Porty, został od Xcia Jpsylantego drogomana Porty wpierwszy

sali przyjęty i na salę audyencyi za prowadzony. Usiadłszy sobie razem z W. Wezyrem, przemówił do pierwszego tego ministra w tych wyrazach: "Przychodzę pożegnać się z Tobą Wielki Wezyrze. Wśród żalu, który czuję w tym momencie, miło mi przynajmniej pomyśleć iż Wysoka Porta raczy nieiaką pamiątkę moich usilnych starań zachować, które łożyłem na spoienie bardziej będących już między rzecząpospolitą i Nią związków przyjaźni i za moje życzenie, które zawsze dla pomnożenia iey chwały okazywałem. Co się mnie tyczy, niezapomnę nigdy licznych dowodów zaufania i przyjaźni, któremi mnie zaszczycić raczyła, i proszę abyś tu najwyższą moją wdzięczność za nie przyjął."

Wielki Wezyr odpowiedział mu na iego mowę w tym sposobie:

Było zawsze najwyższą wolą J. C. M. najwyższego i najpotężniejszego Cesarza, mego najłaskawszego samowładcy i pana, aby będąc już między najwyższą Portą, i rzecząpospolitą Francuzką związku przyjaźni iak najlepiej spoić, JP. Nadzwyczajny poseł, który w każdym czasie swego poselstwa, potrofił zupełnie ztwierdzić i ugruntować to dzieło, zasłużył sobie na zupełną przychylność u Cesarza Jmć. A iako te związki przyjaźni są bez wątpienia, na zawsze nierozwiązane, J. C. M. korzystając z tej okazji oddaje JP. Posłowi swoj list Cesarzski, który służy za odpowiedź, tak na list, który odebrał o iego odwołaniu, iako też na dawniejszy, i życzy mu iak najłaskawiej szczęśliwej podróży.

Po skończonych mowach, i po niektórych jeszcze rozmowach w czasie których rozdano kawę, sorbet, perfomy, różo-

wą wódkę, przywdziano na ministra sobolowe futro. Potym przyniesiono list do dyrektoryatu wykonawczego od W. Sułtana. W. Wezyr podniósł się do odebrania go, i usiadłszy na swoje miejsce, oddał go obywatelowi Verninac, który go podał obywatelowi Ruffin pierwszemu sekretarzowi i pierwszemu łomaczowi. Po odebraniu listu, wyszedł zaraz minister z całą swoją switą i drogoman Porty go odprowadził. Na podworcu zastał pięknego konia, wspaniale po Turecku ubrany, którego mu w podarunku ofiarowano, i pojechał zaraz na nim do marynarki, z kąd popłynął na swoim bacie nazad.

Obywatel Verninac wyieździe w trzech dniach za pozwoleniem dyrektoryatu do Francyi nazad. Od Porty wiezie dla dyrektoryatu namiot, który mu na znak przyjaźni ma oddać.

Z Bruxelli d. 15. Grudnia.

Tu zatrudniają się przedają nieruchomości klasztornych dobr; ale że niema wiele kupujących, tak ich tanio przedają, iż kupujący rozebrawszy ich, za sam drewniany materiał dwa razy tyle weźmie co dał. Względem ruchomych dobr wyszedł rozkaz, iż w główne miasta każdego kantonu będą razem zniesione i dopiero od wyznaczonych kommissarzy przedane. Złote i srebrne naczynia są jednak od tego wyjęte i będą tu przywiezione. Zaciągnięte na klasztorne dobra długi, płacą teraz gruntowemi bilietami, które 60 procentów tracą. — Między zniesionemi w departamencie Dyl klasztorami znajduje się i opactwo Tungerloo, które w czasie dawnej Belgickiej insurrekcyi samo 3 regimenta wystawiło.

Od wyższego Renu d. 17. Grudnia.

Kel jest ustawicznie z największym nęceniem atakowany i broniony. W nocy z 12 na 13 uczynili znów Francuzi wyieczkę na roboty, które Austriacy za wieyskim kościołem założyli i większą im ich część zburzyli. Po południu atakowali Austriacy prawe skrzydło Francuzkich szanów; ale zostali ze stratą 500 ludzi nazad odparci. Dnia 15 miał Arcy Xzę Karól do obozu pod Huningen przybydź i Francuzkiego kommedanta jenerała Gerard starszy, nazwanego, z zagrożeniem wezwać, jeżeli nieodda mostowego szanцу iż Huningen formalnie każe zbombardować. — Arcy Xzę Karol zakazał officyerom i cancellistom pod karą kassacyi, aby w swoich listach nie o woiennych zdarzeniach nie wspominali.

Z Mitawy d. 16. Grudnia.

Liczba Polaków, którzy dawniey jako aresztanci na Syberyą wysłanemi byli, a od terażnieyszego Imperatora wolność i przywrocenie do dobr i posiadłości swoich otrzymali, wynosi 14,052 Niektórzy byli już tam od 30 lat skazani. Emigranci Polscy i Litewscy odebrali pozwolenie powrocenia nazad do kraiu. Imperator jest

co dzień na wachparadzie. W. Xciu Konstantemu ma oddać kommendę nad armią w Estonii i Kurlandyi. Hrabia Bobrinski odebrał od Imperatora 19,000 chłopow i wspaniały dom po Stegelmannie i zaproszony jest do dworu. Wszystkie osobne dwory są od Imperatora zniesione, przez co rocznie przeciw przesztemu etatowi przy najmniej 5 mill. rubli oszczędzi. Imperator miał oświadczyć, ponieważ z swemidziećmi jednę familią składa, chce też zniemi co Dzień razem iadać. Ale zato wyznaczył 11 mill. rubli na rok na poprawienie żołdu &c. woysku. P. Markow udał się do swoich dobr, a sekretarz stanu Altest złożył swój urząd. Kościuszko odebrał oprócz roczney pensyi 6000 rubli, pozwolenie wyiechania do Ameryki, gdzie pod Washingtonem razem z Pułaskim zbierał laury woienne, i na drogę dostał od Imperatora 12,000 rubli.

Imperator rozkazał także, aby Krolowi Polskiemu Stanisławowi Augustowi, który wciąż w Grodnie siedzi wyplacano regularnie tego pensyą. Na miejscu Xcia Repnina kommanderuje tym czasowo jenerał Michelson w Litwie.

D O N I E S I E N I E.

Z strony C. K. pełnomocney zadworney kommissyi Gallicyi zachodniey cytują się następujące osoby: Szmul Jakubowicz, Dominik Woźniak i Jawł Bednarezyk; aby się w ciągu sześćdziesięciu dni od daty publikacyi ninieyszego rozkazu przed C. K. Przedborska komorą celną tym pewniey stawili i względem onymże na d. 1 i 12 mają konfiskowanych rzeczy czyli ruchomości odpowiedzieć byli gotowi, ile po bezskutecznie upłynionym terminie rzeczy w zachowaniu dotąd zostające za przepadek poczyna i fiskusowi przyznane będą. W Krakowie d. 22 grudnia 1796 roku.

Z Strony C. K. pełnomocney nadworney kommissyi do powszechney każdemu wiadomości obwieszcza się, iż dotąd ustanowiona w Strzelcach główna wchodniczo-celna komora Barkowice, od d. 1 grudnia 1796 do Sulcziowa przeniesiona została, i szczegolnie przy Barkowickim moście jeden palletujący dozorca ustanowionym będzie. W Krakowie 30 grudnia 1796.